

Diari de Girona

Local

Més Notícies

Esports

Economia

Opinió

Oci

Vida i

ESPORTS

Resultats i Classificació de la Lliga Santander - Resultats i Classificació de la Lliga Sm

Diari de Girona » Ultima del dia

contracorrent

"Cal vigilar de prop els polítics que somriuen massa, són molt perillosos"

Albert Soler | 16.04.2009 | 02:00

Martí Saballs (la Bisbal, 1967) va presentar ahir el llibre Historias de un corresponsal económico.

Burbujas y otras epidemias de entusiasmo. Col·laborador de Diari de Girona, ha viscut a Nova York, Madrid, Lisboa i Buenos Aires com a corresponsal de diversos mitjans.

Presentació amb Piqué, Roca, Castells [aquest finalment no va poder ser-hi]... No li falten padrins de tots colors.

"Cal vigilar de prop els polítics que somriuen massa, són molt

perillosos" diari de girona

notícia

No crec que siguin padrins. Els vaig demanar si volien presentar el llibre perquè representen la Catalunya moderada i transversal. I sobretot, seriosa.

Tenir bona relació amb els polítics és signe de bon o de mal periodisme?

És indiferent. El respecte professional entre polítics i periodistes és essencial. El que no pot fer el periodista és jugar a ser polític. Ni el polític jugar a ser periodista.

Però la relació massa personal no afectarà després la feina?

Si l'endemà haig d'estovar algú, l'estovaré (riu). Amb arguments, eh?

Qui s'equivoca més: els periodistes del temps o els d'economia?

Darrerament, des de fa uns anys, molt més els d'economia. Els del temps cada cop ajusten més.

El protagonista de "Els homes que no estimaven les dones" acusa els periodistes d'economia de no contrastar tant com els altres.

El periodisme econòmic contrasta molt més que el periodisme polític. Almenys a Espanya, on aquest acostuma a ser excessivament declaratiu. Això no treu que es poden fer millor les coses.

Ha entrevistat Galbraith, Miller, Soros... Qui el va sorprendre més?

Un que no ha esmentat: Carlos Menem. El seguia una cort en la qual només faltava Brando fent de Padrino. Però alhora parlava amb una brillantor que enlluernava, et feia sentir com si fossis el rei del món.

A vostè també?

En no ser argentí el mirava a distància. Aquests que enlluernen són molt perillosos. Cal vigilar de prop els polítics que somriuen massa.

N'hi ha un de força somrient que ha canviat el ministre d'Economia.

Zapatero no fa cas del seu admirat Obama i no s'envolta dels millors i els més brillants. Es necessita gent més preparada que Salgado -o Chaves- per tirar endavant l'economia.

S'ha de mantenir la paritat, home.

Efectivament, i aquest és un dels drames. Ara bé, les democràcies tenen l'avantatge que d'aquí a dos anys podem canviar...Però vagi a saber com estarem, aleshores.

Si els Estats Units es recuperen, també ens recuperarem?

A banda del que va passar als EUA, Espanya vivia molt per sobre de les seves possibilitats, fent vida de nous rics. Espanya se'n sortirà, però serà dels darrers. Tardarà molt més que els EUA i altres països europeus que estan molt més ben preparats.

Per què?

Malgrat la crisi hi ha països que han fet els deures molt millor que Espanya, com indiquen les taxes d'atur. Aquí no s'han fet, i ara ho pagarem. Si costa el mateix un dinar en un poble de l'Empordà que a Londres, és que alguna cosa no funciona.

Compartir a Facebook

Compartir a Twitter

Temes relacionats:

Rep les nostres newsletters al teu email

APUNTA-T'HI

Et recomanem